

1. Дали и доколко Регламент 596/2014 касае предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа, по-конкретно, договорни фондове и инвестиционни дружества.

По отношение на предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа, по-конкретно, управляващото дружество и инвестиционни дружества е приложима разпоредбата на чл. 16, параграф 2 от Регламент 596/ 2014, когато попадат в хипотезата на „лице, натоварено професионално с организирането или извършването на сделки с финансови инструменти“. Също така следва да се имат предвид и разпоредбите на чл. 17, чл. 18 и чл. 19, когато договорните фондове и инвестиционните дружества са емитенти, които са поискали или одобрили допускане на техни финансови инструменти до търговия на регулиран пазар или МСТ.

2. Във връзка с чл. 7, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти може ли да поясните какви мерки се предвиждат за защита на лица, подали съобщения за нарушения, работещи по трудово правоотношение. Защита на кои лица се предвижда – лица, работещи по трудово правоотношение за емитент, за ИП?

В чл. 17 от ЗПМПЗФИ е предвидено издаването на наредба от Министерски съвет, в която ще се уредят въпросите относно защитата на лицата и процедурите за обмен на информация и сътрудничество между държавните органи, участващи в защитата на работещите по трудово правоотношение лица, подали съобщение за нарушение. Подобна регламентация е заложена и в чл. 28, ал. 1, изр. 2 от отменения ЗПЗФИ. По същността си защита е срещу негативно въздействие от страна на работодателя и санкции от негова страна по повод подадено съобщение.

3. Във връзка с чл. 15, т. 1 от Закона за мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти предвижда ли се възможност за анонимно подаване на съобщения за нарушения? Ако такава възможност се предвижда, не смята ли КФН, че това би могло да доведе до тенденциозно подаване на сигнали с цел злепоставяне на даден емитент, ИП или член/ове на корпоративните ръководства на такива? В тази връзка КФН следва да има предвид, че тенденциозното системно подаване на сигнали, които изискват извършването на съответни проверки в дружеството от КФН ще затрудни сериозно дейността на емитентите, особено на по-малките, тъй като всяка проверка изисква отделяне на сериозен човешки ресурс, който да бъде съсредоточен само в проверката.

В чл. 15, т.1 от ЗПМПЗФИ е въведено изискване правилника по чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗКФН да предвиди възможност за анонимно подаване на съобщение. Следователно след като в закона е въведено такова изискване, с изменения в правилника ще бъде предвидена тази възможност. Анонимното подаване на сигнали не би могло да доведе до тенденциозно подаване на сигнали с цел злепоставяне на даден емитент, ИП или член/ове на корпоративните ръководства на такива тъй като по всеки сигнал ще бъде извършвана проверка и едва при констатиране на нарушение, ще бъде ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Сигналът сам по себе си не би могъл да има негативни последици спрямо лицето. В допълнение следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 18, ал. 3, според която

защитата по чл. 16, ал. 2 и 3 от ЗПМПЗФИ се прилага и спрямо лицата, срещу които е подадено съобщение за нарушение.

4. Има ли срокове, в които следва да се разглеждат сигналите за нарушения на този закон?

Няма законоустановен срок. По всеки сигнал следва да бъде извършена проверка, продължителността на която зависи от конкретните обстоятелства и факти. При ангажиране на административнонаказателна отговорност на нарушителите се следят сроковете съгласно Закона за административните нарушения и наказания.

5. Във връзка с чл. 7, т. 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014 ЕОЦКП издал ли е вече насоки за съставяне на примерен списък с информация, която основателно може да се очаква да бъде разкрита или трябва да бъде разкрита като вътрешна информация?

На страницата на ЕОЦКП са публикувани предвидените в чл. 7, ал. 5 от Регламент 596/2014 насоки (2016/1412), но те касаят единствено вътрешна информация съгласно чл. 7, пар. 1, б. „б“, а именно по отношение на стоковите деривати.

6. В т.3 на чл.41а от Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация е посочено, че лицата по §1д от ДРЗППЦК са длъжни да представят на комисията и на обществеността информацията по чл.33, ал.1, т.1-6 от Наредба № 2. В чл.33, ал.1, т.5 е посочено, че шестмесечния финансов отчет за дейността трябва да съдържа вътрешна информация по чл.7 от Регламент (ЕС) 596/2014 относно обстоятелствата, настъпили през изтеклото шестмесечие. Каква следва да е вътрешната информация, която лице по §1д от ДРЗППЦК трябва да представи, когато то не е емитент, не борава с финансови инструменти, стокови деривати, не участва в квоти за емисии, не е лице, натоварено с изпълнението на нареждания относно финансови инструменти? Касае се за лице, което притежава лиценз за търговия с ел.енергия, която закупува от ЧЕЗ и съответно сключва договори с крайни клиенти.

Задължението за разкриване на информация, касае емитентите, които са поискали или одобрили допускане на техни финансови инструменти до търговия на регулиран пазар или МСТ. В този смисъл разпоредбата би била приложима по отношение на тези дружества, единствено в случай, че попадат в тази хипотеза.

7. Ако например при договорени съвместни одити на банки, застрахователи и т.н., които по проекта на ЗНФО следва да се извършват от 2 одиторски предприятия се установи изтичане на информация, как следва коректното одиторско предприятие да се защити от иск за разгласяване на важна информация, ако същото не я е разпространило. Т.е. евентуално се подозира, че само едното одиторско предприятие не е било коректно спрямо предоставената информация?

При нерегламентирано разпространение на информация следва да се бъдат проверени и изследвани конкретните факти и обстоятелства, относими към случая. Въпрос на доказване е кой е разкрил неправомерно вътрешна информация.

8. Трябва ли в случай, подобен на описания във въпрос № 12, публичното дружество, както и съответното външно лице (напр. одиторските предприятия) да имат подробно разписани протоколи за приемане-предаване на информация или друг вид документи, с които да докажат, при необходимост, точния обем от вътрешна информация, до която дружеството дава достъп на външното лице? За какъв срок следва да се съхраняват подобни документи?

Съставянето на протоколи е по решение на дружеството и в зависимост от вътрешната организация и процедурите на същото. Законоустановено е задължението да вписва в списъка на лицата с достъп до вътрешна информация в определените раздели всички лица с достъп до вътрешна информация. Списъците на лицата с достъп до вътрешна информация се съхраняват за срок от 5 години.

9. Как следва да се процедира, когато съответното публично дружество е осигурило дистанционен достъп до съответната информация за своите контрагенти (напр. одитори), т.е. когато дружеството не може да докаже, че съответната информация е разгласена напр. от одиторското дружество, защото никъде не е подробно описан достъпа, които е предоставен на одитора?

Емитентът следва да организира така дейността си, че да може във всеки един момент да е наясно кои лица с каква вътрешна информация разполагат, предвид задължението за изготвяне на списъка по чл. 18 от Регламент 596/2014. Например при предоставяне на дистанционен достъп до информация, същият може да бъде наличен след въвеждане на потребителско име и парола.

10. Какви действия следва да предприеме емитент в случай, че лице, което обективно попада в кръга на вътрешните лица и следва да бъде вписано като такова в списъка на вътрешните лица на дружеството откаже да подпише декларация и/или уведомление съгласно изискванията на Регламент 596/2014 ? Следва ли това лице да бъде включено в списъка на вътрешните лица независимо, че е отказало да бъде запознато със задълженията и отговорностите му по Регламента и ЗМПЗФИ и как емитента следва да докаже тези обстоятелства?

Емитентът е задължен да включи в списъка по чл. 18, т. 3 от Регламент 596/2014 всички лица, които имат достъп до вътрешна информация, независимо от тяхното писмено признание относно запознаването им с приложимите правни и регулаторни задължения и санкциите за неспазването им. При отказ от лице да признае писмено запознаването с приложимите правни и регулаторни задължения и санкциите за неспазването им дружеството следва с вътрешен документ при наличие на свидетели (напр. протокол) да удостовери този акт. Тази процедура следва да бъде подробно разписана във вътрешни правила на дружеството.

11. Как следва да се оповестява вътрешната информация по чл. 7, т. 1, б. г) от Регламент (ЕС) № 596/2014 от лицата, натоварени с изпълнението на нареждания относно финансови инструменти?

Задължението за разкриване на вътрешна информация по чл. 17 от Регламент 596/2014 касае емитентите, които са поискали или одобрили допускане на техни финансови инструменти до търговия на регулиран пазар или МСТ. В този смисъл разпоредбата би била приложима по отношение на лицата, натоварени с

изпълнението на нареждания относно финансови инструменти, единствено в случай, че попадат в тази хипотеза и вътрешната информация се отнася за тях или финансови инструменти емитирани от тях.

12. Как самото публично дружество може да се защити, ако се пишат и публикуват неверни данни или коментари за него? Например възможно ли е да се използват списъците на съответните лица, разполагащи с чувствителна информация за дружеството, за да може същото да се защити, ако съответния журналист например е написал нещо подвеждащо за дружеството, но никъде не му е предоставяна подобна информация?

1. Ако посочената информация попада в хипотезата на чл. 12, § 1, б. „в” от Регламент 596/ 2014 г., то тогава дружеството би могло да подаде съобщение за нарушение и да излезе с опровержение като разкрие вярна информация.

2. Ако въпросната публикация засяга вътрешна информация, чието разкриване е забавено и е достатъчно конкретна, за да изпълни хипотезата на чл. 17, § 7 от Регламент 596/ 2014 г., емитентът следва да я разкрие възможно най-бързо и ако прецени да подаде съобщение за нарушение, като предостави информацията за забавянето и списъка на лицата разполагащи с вътрешна информация.

3. Защита по обичая граждански ред чрез подаване на иск.

13. Управителните и контролните органи, и служителите на висш ръководен пост в обслужващо/и дружество/а на АДСИЦ имат ли качество по чл. 3, т. 25 от Регламент 596/2014 в емитента АДСИЦ и какво?

Управителните и контролните органи, и служителите на висш ръководен пост в обслужващо/и дружество/а на АДСИЦ имат качество на лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции по смисъла на чл. 3, т. 25 от Регламент 596/2014, доколкото чрез тях се осъществява оперативната дейност на АДСИЦ и имат правомощия да вземат ръководни решения, засягащи бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност на емитента.

14. Доколкото чл. 3, т. 25, б. б) от Регламент 596/2014 говори за „служител”, означава ли това, че понятието е ограничено до лице, заето по трудово правоотношение? Какво означава „висш ръководен пост” по смисъла на същата разпоредба?

В хипотезата на чл. 3, пар. 1, т. 25, б. „б” от Регламент 596/2014 понятието „служител” следва да се разбира в по-широкия смисъл на думата. Включва всички лица извън членовете на органите, посочените в чл. 3, пар. 1, т. 25, б. „а” от Регламент 596/2014, които имат редовен достъп до вътрешна информация в пряка или косвена връзка с емитента и правомощието да взема ръководни решения, засягащи бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност на този емитент.

15. Ако в структурата на емитент са създадени дирекции, директорите на дирекции попадат ли автоматично по това си качество под понятието „служител на висш ръководен пост” (по чл. 3, т. 25, б. „б” от Регламент 596/2014) или съдържанието, т.е. конкретните им отговорности, има предимство пред формата, т.е. наименованието на длъжността им? Длъжностната характеристика на един служител ли е меродавният

критерий за преценка, дали това лице има качество на служител на висш ръководен пост? Ако всяко решение на директор в структурата на един емитент в крайна сметка се санира от управителния му орган, това означава ли, че такъв директор няма качество на „служител на висш ръководен пост”, доколкото неговите „решения” в конкретната дирекция са в крайна сметка само предложения до управителния орган на дружеството, който е и решаващ (предвид това, че дефиницията по Регламента изисква това да е лице, което има „правомощието да взема ръководни решения, засягащи бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност“ на емитента)?

Дружеството следва да определи въз основа на длъжностната характеристика или функциите, които изпълняват, дали някой от посочените служители попадат в хипотезата на чл. 3, пар. 1, т. 25, б. „б” от Регламент 596/2014. Т.е. освен задълженията по длъжностна характеристика следва, при извършването на преценка да се отчетат и реалните функции и дейности, които изпълнява съответният служител.

16. Ако в структурата на емитент са създадени дирекции, и директорите на такива дирекции имат правомощия да вземат ръководни решения в рамките единствено на съответната си дирекция (напр. маркетинг), означава ли това, че те автоматично по това си качество попадат в понятието „служител на висш ръководен пост” (по чл. 3, т. 25, б. „б” от Регламент 596/2014)? Или трябва за целите на преценката да се изследва доколко дейността на конкретната дирекция „засяга бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност” на емитента?

Да, в случаите когато служителя има редовен достъп до вътрешна информация в пряка или косвена връзка, отнасяща се до емитента и решенията които има право да взема, засягат бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност на емитента.

17. „Ръководни решения, засягащи бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност” са само онези решения, свързани с основната дейност на емитента ли? Решенията във връзка със спомагателни дейности, напр. по обезпечаване на материалната база на служителите (закупуване на бюра, компютри и пр.) или рекламата на произвеждани стоки (където производството е основната стопанска дейност), изключени ли са от тези решения?

По смисъла на чл. 3, пар. 1, т. 25, б. „б” от Регламент 596/2014 под понятието „ръководни решения, засягащи бъдещото развитие и перспективите за стопанска дейност”, следва да се разбират всички решения, които са от естество да окажат значително влияние върху, дейността, финансовото състояние или перспективите за развитие на емитента.

18. Предвижда ли КФН да даде указания и/или насоки във връзка с необходимостта от изготвяне и прилагане на „адекватни и ефективни вътрешни правила и процедури” по чл.9, т.1, б. а) и б) от Регламент (ЕС) № 596/2014 или тези процедури следва да се разработват и прилагат самостоятелно от емитентите?

Не се предвижда издаването на насоки и указания от страна на КФН. Вътрешните правила и процедури са решение на самото дружество съобразно неговата дейност.

18.1. Следва ли и други юридически лица, които не са емитенти да изготвят и прилагат такива процедури и кои са тези други юридически лица?

Разпоредбата касае всички юридически лица, независимо дали са емитенти или не, които сключват сделки с финансови инструменти (по отношение на които са приложими разпоредбите на Регламент 596/2014) за собствена сметка. Наличието на такива вътрешни правила и процедури не е задължително, то е по преценка на самото дружество.

18.2 КФН има ли право да проверява тези правила и процедури и въз основа на какви критерии преценява дали са ефективни?

Да, доколкото КФН, заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” и упълномощените от тях длъжностни лица следят за злоупотреби с вътрешна информация и за незаконно разкриване на вътрешна информация.

19. Чл. 17, т.1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 предвижда, че „емитент при първа възможност публично разкрива вътрешната информация, която го засяга пряко”? В тази връзка продължава ли да важи изискването за разкриване на вътрешна информация „незабавно, но не по-късно от края на работни ден следващ узнаването” и това не противоречи ли на Регламента, който има пряко действие? Как следва да се разбира „при първа възможност”?

Разпоредбите на ЗПЗФИ нямат действие, след неговата отмяна. Т.е. не може да се позовава на срокове, предвидени в този закон. Регламентът предвижда задължението да се изпълнява „при първа възможност” и това е така защото зависи от конкретните факти и обстоятелства и от характера на самата информация. В определени случаи деня, следващ деня на узнаването” е прекалено късно.

20. Разпоредбата на чл. 17, т. 4, предложение последно от Регламент (ЕС) № 596/2014, предвижда: „Ако емитент или участник на пазара на квоти за емисии е забавил разкриването на вътрешна информация по настоящия параграф, той информира компетентния орган, посочен в параграф 3, че разкриването на информацията е било забавено, и предоставя писмено обяснение за това как ще бъдат спазени условията, предвидени в настоящия параграф, непосредствено след публичното разкриване на информацията. Алтернативно, държавите членки могат да предвидят, че записът на тези обяснения следва да бъде представян само при поискване от компетентния орган, посочен в параграф 3.” В тази връзка следва, че информирането на компетентния орган за забавянето се извършва след като вече е налице забавяне, а не предварително.

20.1. Как емитентът следва да прецени кога да информира КФН и какъв е крайният срок за такова уведомяване?

Емитентът следва да уведоми КФН непосредствено след публичното разкриване на вътрешната информация съгласно чл. 17, пар. 4, ал. 3 от Регламент № 596/2014.

20.2. КФН предвижда ли изготвянето на образец за такова уведомяване и ако предвижда утвърждаването на такъв кога и как той ще бъде съобщен на емитентите?

Не се предвижда образец на уведомление. Уведомлението следва да съдържа данните по чл. 4, пар. 3 от Регламент 1055/2016, а именно

а) идентификационните данни на съответния емитент или участник на пазара за квоти на емисии: пълно юридическо наименование;

б) идентификационните данни на лицето, извършващо уведомлението: име, фамилия, длъжност в рамките на емитента или участника на пазара на квоти за емисии;

в) идентификационните данни на лицето, извършващо уведомлението: служебна електронна поща и телефонен номер;

г) идентификация на публично разкритата вътрешна информация, която е била предмет на отложено разкриване: заглавието на изявлението, с което се разкрива вътрешната информация; съответният референтен номер, ако системата, използвана за разпространяването на вътрешната информация, задава такива номера; дата и час на публичното разкриване на вътрешната информация;

д) дата и час на решението за отлагане на разкриването на вътрешната информация;

е) идентификационните данни на всички лица, които отговарят за решението за отлагане на публичното разкриване на вътрешната информация.

20.3. Предвижда ли КФН обясненията да се представят само при поискване или е задължително с уведомяването да се дават и обясненията?

Обясненията следва да се представят при уведомяването на надзорния орган със съдържанието по чл. 4, пар. 3 от Регламент 1055/2016.

20.4. В какъв акт (наредба, указания на КФН) ще бъде регламентирано обстоятелството, че емитентът е задължен да дава обясненията заедно с уведомлението или да ги дава на КФН, само ако бъдат поискани?

Съгласно чл. 17, пар. 4, ал. 3 от Регламент 596/2014, ако емитент е забавил разкриването на вътрешна информация, той уведомява компетентния орган, че разкриването на информацията е било забавено, и предоставя писмено обяснение за това как са спазени условията, предвидени в същия параграф, непосредствено след публичното разкриване на информацията. Цитираната разпоредба предвижда възможност държавите членки да предвидят, че обясненията следва да бъдат представяни само при поискване от компетентния орган, но РБългария не се възползвала от същата.

21. Във връзка с предвиденото в чл.2, т. i, б. б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1055 на Комисията от 29 юни 2016 година за определяне на техническите стандарти за подходящо публично разкриване на вътрешна информация и за отлагане на публичното разкриване на вътрешна информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета:

21.1 Следва ли всяко уведомление да съдържа изрично посочване, че е уведомление за вътрешна информация, както и идентификационни данни на лицето, което извършва уведомлението при положение, че в системата Е-Регистър това уведомление се оповестява в раздел „Вътрешна информация” и лицето, което го оповестява го прави с електронен подпис, от който са видни идентификационните му данни?

Следва във всяко уведомление да се посочва, че касае вътрешна информация, както и идентификационните данни на лицето, което го подава (имена и длъжност).

21.2 Трябва ли всяко уведомление за вътрешна информация да съдържа час на съобщението до медиите, в случай, че емитент използва Екстри нюз, която е единна точка за информирание на КФН, БФБ и обществеността? Какъв час на уведомлението трябва да се посочи, в случай че емитентът използва няколко електронни медии за оповестяване на регулирана информация?

В случаите когато самата система генерира дата и час на съобщението, изрично посочване не е необходимо. Ако се използват няколко медии, би следвало да се посочи датата и часа, когато е разкрита за първи път (първата информационна агенция).

22. Във връзка с чл. 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1055 на Комисията от 29 юни 2016 година за определяне на техническите стандарти за подходящо публично разкриване на вътрешна информация и за отлагане на публичното разкриване на вътрешна информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета, трябва ли на електронните страници на емитентите да има отделен раздел „Вътрешна информация”? Бихте ли дали повече разяснения относно часа на разкриване на вътрешната информация? Това е часът на входиране на уведомлението до КФН?

Съгласно разпоредбата на чл. 3, б „б” от Регламент 1055/2016 интернет страницата на дружеството следва да е организирана по начин, който позволява на потребителите да намерят вътрешната информация в лесно разпознаваем раздел. Това може да стане както е посочено с отделен раздел „Вътрешна информация”, но не само. Часът на разкриване на вътрешната информация е този, в който тя за пръв път е разгласена на обществеността чрез съответната информационна агенция. Това не е часът на входиране на уведомлението в КФН.

23. Във връзка с чл. 4, т.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1055 на Комисията от 29 юни 2016 година за определяне на техническите стандарти за подходящо публично разкриване на вътрешна информация и за отлагане на публичното разкриване на вътрешна информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета:

23.1 Как се определя часът, когато „вътрешната информация за първи път се е появила като такава в рамките на емитента”, „решението за отлагане на вътрешна информация е било взето” и „емитентът е вероятно да разкрие вътрешната информация”?

Моментът, в който за първи път вътрешната информация се е появила като такава в рамките на емитента, е моментът, в който за първи път му е станала известна или съответния негов служител или орган и взел решение за съответното събитие или обстоятелство.

Часът, в който „решението за отлагане на вътрешна информация е било взето”, е часът в който съответния орган на дружеството, негов представляващ или служител е взел това решение.

Моментът, в който причините, които са наложили забавянето на разкриването на вътрешната информация, се предполага и/или очаква да отпаднат, е моментът в който емитентът вероятно ще разкрие вътрешната информация.

23.2 Трябва ли емитентът да изготвя документ, който да обективира обстоятелствата по 27.1 и този документ трябва ли да посочва определен час?

Обективизиране на обстоятелствата по въпрос 27.1 е необходимо, доколкото разпоредбата на чл. 4, пар. 1 от Регламент 1055/2016 изисква същата да се съхранява на траен носител.

23.3 Както се има предвид под „технически средства” в т.1 от чл. 4?

Това е оборудване, което гарантира както съхраняване на информацията по чл. 4, пар. 1 от Регламент 1055/2016, така и нейната достъпност и четивност.

24. Следва ли да се прави уведомяване по реда на Регламент (ЕС) 596/2014 в случаите на вливане на две дружества, които притежават акции от публично дружество и съответно се контролират от лице с ръководни функции в публичното дружество?

Да, следва да бъде представено уведомление, предвид факта, че правопреемното дружеството, което е лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в емитента, придобива акции от емитента.

25. Според чл. 18, т. 2 от Регламент (ЕС) № 596/2014 емитентите или всяко лице, действащо от тяхно име или за тяхна сметка, предприемат всички разумни мерки, за да гарантират, че всяко лице от списъка на лицата с достъп до вътрешна информация признава писмено приложимите правни и регулаторни задължения и е запознато с санкциите, приложими при злоупотреба с вътрешна информация и незаконно разкриване на вътрешна информация.

25.1. Това писмено признаване и запознаване със санкциите по какъв начин следва да бъде оформено?

Нормативно не е установен видът и естеството на документът, с който лицето с достъп до вътрешна информация следва да признае приложимите правни и регулаторни задължения и че е запознато със санкциите, приложими при злоупотреба с вътрешна информация и незаконно разкриване на вътрешна информация. Единственото изискване е за писмена форма. Следователно как емитентът ще осигури спазването с тази разпоредба е по негова преценка. Като пример би могла да се посочи декларация от лицето.

25.2. Ще се счита ли за изпълнено това задължение от страна на емитента при наличието на подписани декларации от лицата с достъп до вътрешна информация, с които тези лица декларират, че са запознати със законовите им задължения във връзка с притежаваната вътрешна информация и с предвидените санкции при нарушаване на тези задължения по смисъла на Регламент (ЕС) № 596/2014 и на отменения ЗПЗФИ?

ЗПЗФИ е отменен. Към момента по отношение на списъка на лицата с достъп до вътрешна информация и необходимите от тях признания е приложим Регламент 596/2014. Чл. 18, пар. 2, ал. 1 от Регламент 596/2014 задължава емитента

да предприеме всички разумни мерки, за да гарантира, че всяко лице от списък на лицата с достъп до вътрешна информация признава писмено приложимите правни и регулаторни задължения и е запознато със санкциите. Следователно необходимо е лицата да подпишат нова декларация, с която лицето, което ще придобие вътрешна информация декларира че признава разпоредбите на чл. 14 от Регламент (ЕС) № 596/2014 и е запознато със санкциите за нарушението му съгласно чл. 23 от ЗПМПЗФИ.

25.3. Необходимо ли е при наличието на такива декларации лицата с достъп до вътрешна информация да декларират, че са запознати и със задълженията си и санкциите по новоприетия ЗПМПЗФИ?

Необходимо е лицата да признаят, че са запознати с действащата нормативна уредба (ЗПМПЗФИ, както и регламентите на Европейската комисия).

25.4. Следва ли да се пазят тези писмени признавания и за какъв срок?

Предвид факта, че списъкът на лицата с достъп до вътрешна информация се съхранява за срок от 5 години, декларациите също следва да се съхраняват за същия срок.

25.5. Ако едно лице, което е включено в списък с раздел за един елемент вътрешна информация и след това бъде включено в друг списък с друг елемент вътрешна информация, има такова писмено признаване за първия списък, следва ли да има ново писмено признаване и за втория списък или може да има едно общо първоначално писмено признаване за всички приложими правни и регулаторни задължения и санкциите, приложими при злоупотреба с вътрешна информация и незаконно разкриване на вътрешна информация?

Декларацията следва да се отнася за всеки елемент от вътрешната информация, за който е изготвен съответен раздел в списъка.

25.6. Как следва да се процедира в хипотеза, когато лицето, получило достъп до вътрешна информация откаже да декларира писмено, че е запознато с приложимите правни и регулаторни задължения и санкциите при нарушаването им, както и с последиците от включването му в списъка или откаже да предостави лични данни, подлежащи на вписване в списъка? Тази хипотеза е възможна при договорни отношения на емитента с юридическо лице, на което е възложена услуга, за която е необходим достъп до вътрешна информация. Доколкото договорът се сключва с юридическото лице емитентът не може да прецени кои от физическите лица, работещи за това юридическо лице ще получат достъп до предоставената информация.

Лицето, на което предстои да бъде даден достъп до вътрешна информация, следва да бъде предварително уведомено за действащата нормативна уредба, в частност и за неговите задължения. Също така на лицето следва да бъде указано, че тези изисквания са идентични във всички държави членки на ЕС. В случай на отказ за предоставяне на лични данни на същото не би следвало да се предоставя достъп. А при отказ да признае обстоятелствата по чл. 18, пар. 2, ал.1 от Регламент 596/2014 може да бъде съставен протокол или друг документ в присъствието на свидетели, от който да е виден отказа на лицето.

26. Според чл. 18, т. 1, б. а) от Регламент (ЕС) № 596/2014 лицата с достъп до вътрешна информация могат да бъдат както физически, така и юридически лица. От друга страна Регламент за изпълнение (ЕС) № 2016/347 говори за списъци на физически лица с достъп до вътрешна информация. В Приложение I към него пък е предвидено веднъж да се посочват данни за физическо лице с достъп до вътрешна информация, а в следващи графи – наименование и адрес на дружеството. В тази връзка:

26.1. Кой следва да се счита за лице с достъп до вътрешна информация – юридическото лице (одиторска компания) или конкретните физически лица – служители на това юридическо лице (ключови одитори)?

Съгласно чл. 2, пар. 1, ал. 2 от Регламент № 347/2016 всеки раздел на лицата с достъп до вътрешна информация може да включва само данни за физически лица, които имат достъп до вътрешна информация.

26.2. От кого да изисква емитента подписването на декларация относно предоставената вътрешна информация от юридическото лице или от физическите лица – служители на това юридическо лице?

Декларацията по чл. 18, пар. 2, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 се подписва от физическото лице, получило достъп до вътрешна информация във връзка с служебните си задължения.

26.3. В списъка по Приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) № 2016/347 задължително ли е да се попълват данни както за юридическото лице, така и за конкретни физически лица, които работят в него и имат достъп до вътрешна информация на емитента или е достатъчно да се посочи информация само за юридическото лице, на което е даден достъп до вътрешна информация на емитента?

Когато емитентът предоставя достъп до вътрешна информация на служители на друго юридическо лице, то в списъка се посочват всички физически лица, служители на юридическото лице, които имат достъп до съответната вътрешна информация, както и данни за самото юридическо лице, чийто служител има достъп до вътрешна информация.

27. Нужно ли е да се прави нов списък на лицата с достъп до вътрешна информация, във връзка с РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 596/2014, ч. 18 ал. , а и РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/347, доколкото такъв се изготвяше във връзка с чл. 15 на досега действащия ЗАКОН срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти. Ако да, в какъв срок?

ЗПЗФИ е отменен. Към момента действащи са съответните разпоредби на Регламент № 596/2014 . Необходимо е изготвяне на списък съгласно изискванията на този регламент съобразно образците, приложени към Регламент № 347/2016. Такъв списък следва да е наличен към настоящия момент в емитентите и при искане от страна на компетентния орган да бъде предоставен.

28. Регламент (ЕС) 596/2014, чл. 19, т. 5, изр. трето предвижда лицата, които изпълняват ръководни функции да уведомят тясно свързаните с тях лица за техните

задължения по този член в писмена форма и да съхраняват копие от това уведомление. Следва ли това задължение да се прилага буквално в случай, когато задълженото лице трябва да уведоми себе си? Пример: Лице с ръководни функции в емитент контролира ООД, от което притежава 90 % и го управлява. Кого да уведоми писмено, себе си ли?

Когато лицето, тясно свързано с лицето, изпълняващо ръководни функции, е юридическо лице, то уведомлението по чл. 19, пар. 5 се подписва от представляващия дружеството. В конкретния пример уведомлението е от лицето, изпълняващо ръководни функции до представляващия юридическото лице.

29. При поискване на списъка на лицата с вътрешна информация по реда на чл. 18, т. 1, буква (в) от Регламент (ЕС) 596/2014 емитентът е длъжен да го предостави на компетентния орган възможно най-бързо. Същевременно Регламентът за изпълнение 2016/347 определя, че списъкът се изготвя, поддържа и актуализира само в електронен формат.

29.1. При поискване на списъка, КФН ще изисква ли файлът да бъде заверен с електронен подпис на представляващия? Следва да имате предвид, че регламентът за изпълнение не поставя такова изискване, тъй като е предвидил, че самите електронни средства за предаването на информацията трябва да гарантират нейната пълнота, цялост и поверителност.

При поискване списъкът се предоставя на електронен адрес delovodstvo@fsc.bg. Последният е посочен и на интернет страницата на КФН в подменю „Вътрешна информация” в раздел „Начини за подаване на информация в изпълнение на Регламент 596/2014 относно пазарните злоупотреби”. Файлът следва да бъде подписан с електронен подпис.

29.2. Следва ли емитентите предварително и периодично да определят в каква форма и колко раздела с елементи вътрешна информация имат?

Формата на списъка на лицата с достъп до вътрешна информация е определена в образците към Приложение 1 на Регламент № 347/2016. Съгласно чл. 2, пар. 1 от Регламент № 347/2016 емитентите следва да осигурят, че техният списък на лицата с достъп до вътрешна информация е структуриран на отделни раздели за различните елементи вътрешна информация. Към списъка на лицата с достъп до вътрешна информация се добавят нови раздели при установяване на нова вътрешна информация, която съответства на определението в член 7 от Регламент (ЕС) № 596/2014. В своя списък на лицата с достъп до вътрешна информация емитентите могат да включват допълнителен раздел с данните на физическите лица, които имат достъп по всяко време до цялата вътрешна информация („лица с постоянен достъп до цялата вътрешна информация“).

29.3. Посоченият електронен формат на списъка означава ли, че не следва да се поддържа такъв на друг носител?

Да, няма задължение за поддържането му на друг носител. Това е по преценка на емитента.

29.4. Емитентите имат ли задължение да определят кое точно лице отговаря за изготвянето и поддържането на списъка и да подават тези данни към КФН?

Въпрос на вътрешна организация, съгласно разпоредбата на чл. 18 на Регламент № 596/2014 задължен за изготвяне на списъка е емитентът. При поискване от страна на надзорните органи на данни за конкретното физическо лице, което е задължено да изготвя списъка, същите следва да бъдат предоставени. Но задължено лице е емитента и при неспазване на същата отговорността е на емитента.

30.1. По приложение 1, образец 1 от Регламент 2016/347. В чл. 18, § 4, буква „а“ от Регламент (ЕС) 596/2014 е отбелязано, че списъкът се актуализира, когато е налице промяна в причината, поради която някое лице вече е включено в списъка. Къде се отбелязва тази промяна в образец 1, след първата записана причина или по друг начин?

При промяната в причината, поради която някое лице е включено в списъка, се актуализира съответния раздел. След актуализацията се вписва промяната на причината поради която лицето е включено (т.е. новата причина).

30.2. Какво се разбира под UTC (координирано универсално време) – времето в държавата, където е седалището на емитента?

Официалното часово време в България е източноевропейското време, което се равнява на UTC+2 часа, а лятното часово време в България се равнява на UTC+3 часа. Изписването на 14:52 UTC+2:00 е еквивалентно на 14:52 по източноевропейското време (зимно).

30.3. По приложение 1, образец 2 от регламент 2016/347 - в коя колона се отбелязва, че лицето вече е изключено от списъка, тъй като има само колона „включено“?

Съгласно чл. 18, § 4, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 596/2014 всяка актуализация указва датата и часа на настъпване на промяната, наложил актуализацията. В приложение 1 образец 1 и 2 има ред Дата и час (последна актуализация): [gggg-мм-дд, чч:мм по UTC (координирано универсално време)]. След актуализацията лицето не фигурира в списъка, следователно същото е изключено от него.

31. Какви списъци и регистри следва да поддържат дружествата, които търгуват с въглеродни емисии?

Участниците на пазара за квоти на емисии следва да изготвят списък на лицата с достъп до вътрешна информация, както и списък на лицата, които изпълняват ръководни функции и тясно свързаните с тях лица.

31.1. Тъй като тези дружества нямат ДВИ, то кой следва да поддържа тези регистри и списъци?

Отговорно за съставянето на списъка е дружеството. Въпрос на вътрешна организация на последното е кое лице физически ще има задължение за изготвянето и поддържането на списъка. Следва да се има предвид, че посочената разпоредба се прилага от 03.01.2018 г. съгласно чл. 2, б. „б“ от Регламент 1033/2016

31.2. Каква е при тях чувствителната информация?

Дефиницията за вътрешна информация се съдържа в чл. 7, пар. 1, от Регламент № 596/2014, а всяко дружество само за себе си следва да определи в зависимост от дейността си коя информация относно него отговаря на тези критерии.

31.3. Какви са критериите, за да може договорът със съответно външно лице да се включи в този списък – вида, т.е. предмета на договора – информацията, която се предоставя по него.

От значение за това дали дадено лице да бъде включено в списъка по чл. 18 от Регламент № 596/2014 е информацията, до която има или ще има достъп. А при определяне на информацията, до която ще има достъп се отчита предмета на договора и взаимоотношенията с емитента, както и ако няма договор основанийто, на което му се предоставя достъп до информация, която отговаря на определението в чл. 7, пар. 1, от Регламент № 596/2014

31.4. Има ли дефиниция за тази информация или всяко дружество следва да дефинира за себе си тази информация?

Дефиницията за вътрешна информация се съдържа в чл. 7, пар. 1, от Регламент № 596/2014, а всяко дружество само за себе си следва да определи в зависимост от дейността си коя информация относно него отговаря на тези критерии.

32. Ако съответното публично дружество има рамкови договори с отложено влизане в сила – например за след 6 или 12 месеца, от кой момент съответното предприятие или лице ще следва да се включи в съответния списък – например договор за изграждане на нова линия, софтуер и т.н.?

Лицето се включва в списъка по чл. 18 от Регламент № 596/2014 от момента, в който разполага с информация, която отговаря на определението по чл. 7, пар. 1 от Регламент № 596/2014, а именно същата е точна информация, която не е била направена публично достояние, свързана пряко или косвено с един или повече емитенти или с един или повече финансови инструменти и която, ако бъде направена публично достояние, би могла да повлияе чувствително върху цената на тези финансови инструменти или на свързаните с тях дериватни финансови инструменти.

33. В доста случаи от практиката регистрираните одитори извършват не само одит, а и преглед на финансови отчети, дю дилидженс и т.н.. В тези случаи ще трябва ли да се включват одиторите в списъците на вътрешните лица?

Одиторите следва да фигурират в списъка по чл. 18, пар. 1 от Регламент № 596/2014 единствено ако имат достъп до вътрешна информация.

33.1. В списъците фигурира съответното одиторско предприятие или конкретното лице - одитор, което фактически изпълнява договора, в това число и управителя на одиторското дружество?

Съгласно чл. 2, пар. 1, ал. 2 от Регламент № 347/2016 всеки раздел на лицата с достъп до вътрешна информация може да включва само данни за физически лица, които имат достъп до вътрешна информация, следователно в списъка на лицата с достъп до вътрешна информация следва да бъдат посочени конкретните физически лица (одитори), които имат достъп до нея. В графа „Наименование и адрес на дружеството” се посочва одиторското предприятие, за което работят.

33.2. При законови нарушения, кой носи отговорността – одиторското дружество или съответните лица, включени в изпълнението на ангажимента?

Отговорност носи лицето, което е извършило нарушение, а именно злоупотреба с вътрешна информация, незаконно разкриване на вътрешна информация.

34. Възможно е един емитент да вземе решение за предоставяне на собствени финансови инструменти (напр. акции и опции върху акции на дружеството) под формата на годишни бонуси. Тази възможност е предвидена в чл. 5, ал. 5 на Наредба № 48.

34.1. Следва ли да се прилага забранителния срок по чл. 19, т. 11 от регламента по отношение на такива бонуси?

Условията, при които могат да се извършат сделки по схема за предоставяне на акции на наети лица по време на забранителния срок са посочени в 19, пар. 12, б. „б” от Регламент 596/2014, а именно съгласие от емитента, което е дадено въз основа на характеристиките на сделката, посочени в чл. 9 от Регламент № 522/2016.

35. По какъв начин КФН възнамерява да прилага разпоредбата на чл. 19, пар. 2 от Регламента и как се съотнася с режима по чл. 145 ЗППЦК за уведомяване, ако се преминават праговете посочени там (5 %)? В случай, че ЛРФ или тясно свързано с него лице не попада в хипотезата на чл. 145 ЗППЦК, но е извършило сделки с ФИ на емитента под 5 000 EUR на годишна база, следва ли да се уведомява КФН и емитента?

Уведомление от лице, изпълняващо ръководни функции или лице тясно свързано с такова, се дължи за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 EUR в рамките на една календарна година. Прагът от 5 000 EUR се изчислява чрез прибавяне без нетиране на всички сделки. Задълженията по чл. 19, пар. 12 от Регламент № 596/2014 и по чл. 145 от ЗППЦК са различни и независими едно от друго.

36. Регламент 596/2014 Чл. 3, т. 26 определя „тясно свързани лица“, в буква (г) употребява израза „което е пряко или косвено контролирано“. Регламентът не дава определение за пряк или косвен контрол, нито препраща към такова определение. Как да разбираме горния израз? Старият Закон срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти дава обширно определение за контрол (§1, т.11 ДР). Но определението е по смисъла на вече отменен закон. ЗППЦК също има дефиниция на контрол, но тя се отнася за съответния закон, а не за регламента.

Тъй като в Регламент № 596/2014, както и в регламентите за изпълнението няма дефиниция за „контрол”, следва да се има предвид определението за „контрол”

съгласно Допълнителните разпоредби на Търговския закон (като общ закон съгласно търговските дружества и търговските сделки).

37. Чл. 19, пар. 5 на Регламент (ЕС) 596/2014: „Емитентите и участниците на пазар на квоти за емисии изготвят списък на всички лица, които изпълняват ръководни функции, и тясно свързаните с тях лица“.

37.1. Каква информация (реквизити) трябва да съдържа този списък освен имената на съответните лица?

Списъкът следва да включва идентификационните данни на лицата, които изпълняват ръководни функции, както и на свързаните с тях лица (три имена, длъжност, ЕГН). За лицата, тясно свързани с лица, които изпълняват ръководни функции, следва да се посочи и с кое лице е тясно свързан и основанието.

37.2. Тясно свързаните лица в отделен списък ли трябва да бъдат описани и как емитентът ще е сигурен, че е получил пълна и точна информация за тези лица?

Дали списъкът ще е един или два е въпрос на преценка на самото дружество, необходимо е същият/същите да съдържат идентификационните данни на лицата, включени в тях, както е посочено в отговора на въпрос 43.1.

38. Във връзка с изискването на член 19, параграф 7, буква „а“ от Регламент (ЕС) 596/2014

38.1 Следва ли да считаме, че репо-сделките попадат в кръга на сделките подлежащи на уведомяване съгласно регламента и актовете по прилагането му?

Съгласно чл. 2, ал. 3 от Закона за договорите за финансово обезпечени чрез прехвърлителния договор, включително споразуменията с уговорка за обратно изкупуване (репо-сделки), обезпечителят изцяло прехвърля правото на собственост или всички права върху финансовото обезпечение на обезпеченото лице, за да обезпечи изпълнението на финансовото задължение.

В чл. 19, пар. 7, ал. 1, б. „а“ от Регламент 596/2014 се предвижда задължение за уведомяване и при залагане или заемане на финансови инструменти, извършено от или от името на лице, което изпълнява ръководни функции, или лице, тясно свързано с такова лице. По-разширено тълкуване на тази разпоредба се намира в съображение 58 от преамбюла на Регламент 596/2014, а именно необходимо е да се изясни, че задължението за публикуване на сделките на тези ръководни кадри включва и залагането или заемането на финансов инструмент, тъй като в случай на внезапно, непредвидено разпореждане залагането на акции може да доведе до значително и потенциално дестабилизиращо въздействие върху дружеството. На пазара не би могло да е известно без разкриване, че има увеличена възможност например за значителна бъдеща промяна в дяловото участие, за нарастване на предлагането на акции на пазара или за загуба на права на глас в това дружество.

Предвид гореизложеното уведомление по чл. 19, пар. 1 от Регламент 596/2014 следва да се предоставя, когато е преминат прага, посочен в пар. 8 от същата разпоредба и за репо сделките, тъй като залагането на ценните книжа е направено като част от по-голяма сделка, при която ръководителят залага ценни книжа като обезпечение за получаване на кредит от трета страна.

38.2. Ако отговорът на въпрос 44.1 е положителен, то за кои репо-сделки се отнася това:

А. за тези, осъществени пряко от лицата, изпълняващи ръководни функции или от лице, тясно свързано с такова лице?

Уведомяване се дължи както за репо-сделките, сключени от лица, изпълняващи ръководни функции, така и от тясно свързаните с тях лица.

Б. за тези, осъществени от лица, натоварени професионално с организирането или извършването на сделки, но за сметка и от името на лице, изпълняващо ръководни функции или лице, тясно свързано с такова лице, в това число при управление на портфейл и преценката е на съответния ИП например?

Задължението за уведомяване е за лицата, изпълняващи ръководни функции и за тясно свързаните с тях лица, включително и при сделките, сключени в резултат на доверително управление.

В. за тези, които са извършени от всяко друго лице, от името на лице, което изпълнява ръководни функции, или лице, тясно свързано с такова лице?

Задължението за уведомяване е за лицата, изпълняващи ръководни функции и за тясно свързаните с тях лица, включително и при сделките, сключени в резултат на доверително управление.

38.3 Ако отговорът на въпрос 44.1 е положителен, то как следва да се отчитат репо-сделките за нуждите на параграф 8 от член 19 на Регламент 596/2014, във връзка със сумирането до достигането на нормативно определения праг? Към всички сделки (и покупки и продажби), осъществени в рамките на календарната година преди достигането на прага следва да се добавя само тази:

А. при отваряне на репото?

Б. при затваряне на репото?

В. или следва да се сумират стойностите и на двете сделки (които ЦД третира и оформя като отделни покупко-продажби)?

Стойността на сделките при отваряне и затваряне на репо сделката се сумира без да се нетира и уведомление се дължи след преминаване на прага от 5000 евро за календарна година., както при отваряне, така и при затваряне на репо сделката.

38.4. Коя всъщност е стойността на репо-сделката? Тази на сделката по „покупко-продажба“ при отваряне на репото, тази на сделката от „покупко-продажба“ при затваряне на репото, техният сбор или разликата между двете, което всъщност е реалната цена на репото, като вид небанков способ за финансиране?

Всяка репо сделката има стойност както при отваряне, така и при затваряне и за целите на чл. 19, пар. 8 от Регламент 596/2014 двете стойности се сумират.

39. По смисъла на Параграф 4 от Преамбюла на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/347, в случай, че към датата на съставяне на списъка по чл. 18 от Регламент (ЕС)

№ 596/2014 всички лица с достъп до вътрешната информация в емитента на практика са само лица с постоянен достъп до цялата вътрешна информация, тогава следва ли да се правят отделни раздели на списъка (които биха имали идентично съдържание), или е достатъчно в списъка да фигурира само един раздел - „раздел за лицата с постоянен достъп до цялата вътрешна информация“ и този раздел да не се оформя като допълнителен?

Няма нормативна пречка ако към датата на изготвяне на списъка има само лица с постоянен достъп до вътрешна информация, списъкът да съдържа само един раздел. Но следва да се обърне внимание на факта, че списъкът следва да се актуализира своевременно и в случай на лице с достъп до конкретна вътрешна информация следва да бъде включен нов раздел.

40. Съгласно чл. 9. (2) от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти: лицата, които осъществяват дейност в областта на финансовите услуги, трябва да уредят с правила, приети от управителните им органи, подходящи процедури за докладване на нарушения на този закон, на Регламент (ЕС) № 596/2014 и на актовете по прилагането му от техните служители.

Прилага ли се горепосоченото задължение на чл. 9, ал. 2 по отношение на дружествата със специална инвестиционна цел, предвид специфичния предмет на дейност на тези дружества, уреден в чл. 4 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и счита ли се, че тези дружества осъществяват финансови услуги?

Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти е неприложима по отношение на дружествата със специална инвестиционна цел.

41. Регламент (ЕС) № 596/2014, чл. 19, § 11 предвижда забранителен срок за сключване на сделки по отношение на акциите или дълговите инструменти на емитента. Забраната се отнася за „лице, което изпълнява ръководни функции в рамките на даден емитент“.

Тази забрана важи ли за тясно свързаните лица (по смисъла на регламента) на лицето, което изпълнява ръководни функции в този емитент?

Ограничението по чл. 19, пар. 11 от Регламент 596/2014 е за лицата, които изпълняват ръководни функции относно сделки, сключени за собствена сметка или за сметка на трета страна, пряко или косвено, по отношение на акциите или дълговите инструменти на емитента или на дериватите или други финансови инструменти, свързани с тях.

42. Регламент (ЕС) № 596/2014, чл. 3. т. 26, буква (г) определя като тясно свързани лица „юридическо лице, тръст или съдружие“.

Следва ли да се приема, че юридическо лице с нестопанска цел, в чието управление участва лице с ръководни функции, е тясно свързано с него лице по смисъла на регламента при условие, че определението включва още „тръст или съдружие“, които ясно се определят като лица имащи стопанска цел, а също така в края на определението се използва термина „икономически интереси“?

Юридическо лице с нестопанска цел, в чиито управителни органи участва лице с ръководни функции, е тясно свързано с него лице по смисъла на чл. 3, пар. 1, т. 26, б.

„г“ от Регламент 596/2014, тъй като същото макар и с нестопанска цел е юридическо лице, а изразът „икономически интереси“, използвано в дефиницията, е за да поясни какви други отношения освен на пряк или косвен контрол, могат да предопределят тясна свързаност между лицата. Цитираният израз пояснява втората хипотеза на б. „г“.

43. При положение че емитентът е изпълнил задължението си по чл. 19, пар. 3 от Регламент (ЕС) 596/2014, като е оповестил публично подадените до него уведомления за сделки на лицата по пар. 1, то необходимо ли е същото уведомление да се публикува и на уеб сайта на емитента и ако „да“, за какъв срок?

Съгласно чл. 19, пар. 3 от Регламент 596/2014 публичното оповестяване е по реда на Регламент 1055/2016 г. Средствата за публично разкриване са описани в глава II от същия, а изискванията към съдържанието на интернет страницата на емитентите са част от разпоредбите на тази глава. Следователно информацията за получените уведомления от лицата, изпълняващи ръководни функции и тясно свързаните с тях лица следва да е налична на уеб сайта за срок от 5 години, предвид кумулативното тълкуване на разпоредбите на чл. 19, пар. 3, чл. 17, пар. 10 и чл. 17, пар. 1 от Регламент 596/2014.

44. Сделките с права и записването на акции от увеличение на капитала на емитент от страна на акционер в съответствие с припадащите му се (по силата на притежаваните от него акции) права (по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗППЦК), попада ли в обхвата на чл. 19 от Регламент 596/2014, т.е. третира ли се като „сделка“? Моля да се има предвид обстоятелството, че терминът в английския текст е „transaction“, който предполага двустранна сделка и е по-тесен от разпореждане/придобиване (придобиването може да бъде по оригинерен способ, респ. разпореждането да не предполага наличие на приобретател).

В чл. 10, пар. 2, б. „ж“ от Регламент 522/2016 изрично е посочено, че уведомление се дължи при записване на увеличаване на капитала или емитиране на дългови инструменти.

Ако отговорът на въпроса е „да“:

44.1 в кой момент се счита извършена сделка по придобиване на акции от капитала на емитент (респ. кога е „датата на сделката“ по смисъла на чл. 19, пар. 1, ал. 2 от Регламент 596/2014), когато придобиването е в резултат на покупка на права (по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗППЦК) при увеличение на капитала? Моля да се има предвид, че покупката на права не означава автоматично придобиване на акции; последното не се постига и със записването на акциите, доколкото при неизплащането на записани акции, последните не се считат за записани; същевременно, дори след записване и изплащане на акции от увеличението, е възможно емисията да се окаже неуспешна или по друга причина да бъде отказано вписване на увеличението в ТР, респ. да се откаже регистрация на емисията в регистъра по чл. 30 ЗКФН и/или допускането на емисията до търговия на БФБ. Доколкото заключителният момент на процедурата по увеличението е допускането на емисията до търговия на БФБ, това ли е меродавната дата по смисъла на чл. 19, пар. 1, ал. 2 от Регламент 596/2014?

Уведомление се дължи при самото записване. Следва да се има предвид че съгласно чл. 10, пар. 2, б. „е“ от Регламент 522/2016 при придобиване, разпореждане

или упражняване на права, включително опции за продажба и покупка и варанти също се дължи уведомление.

44.2. каква е стойността на сделката по придобиване на акции? Емисионната стойност, по която са записани? Включват ли се в тази стойност разходи по придобиването; включва ли се стойността на закупуване на правата, по които са записани акциите?

Единичната цена на акциите при записване е емисионната им стойност. Както при всички други сделки, не се включват други разходи свързани със сделката.

45. Покупката/Продажбата на права в хода на процедура по увеличение на капитала на емитент попада ли под забраната по чл. 19, пар. 11 от Регламент 596/2014? Ако да, това не означава ли, че забраната на практика задължава едно лице, изпълняващо ръководни функции в емитента, да запише акции срещу всички припадащи му се права, доколкото се оказва, че същото няма право да се разпорежи с тези права, ако сроковете за прехвърляне и/или аукционът попадат в рамките на забранителния период?

Да, за сделките, по които предмет са права също се прилага разпоредбата на чл. 19, пар. 11 от Регламент 596/2014. Следва да се има предвид, че лицата изпълняващи ръководно функции в емитент вземат решение за датата, на която се публикува съобщението по чл. 92а, ал. 1 от ЗППЦК, от което от своя страна зависи началната дата за прехвърляне на правата за участие в увеличението на капитала.

46. „Увеличаване на броя на акциите” (stake-building) по смисъла на чл. 3, пар. 31 от Регламент 596/2014, предвид дефиницията си, съотнесено към националното право означава ли всякакво придобиване в рамките на (т.е. без да се превишават) праговете по чл. 149 ЗППЦК?

Да, „увеличаване на броя на акциите” (stake-building) по смисъла на чл. 3, пар. 31 от Регламент 596/2014 е придобиване на ценни книжа в дружество, при което не се поражда задължение за обявяване на търгово предложение по смисъла на 149 от ЗППЦК.

47. По смисъла на чл. 7, пар. 1, б. „а” и пар. 4 от Регламент 596/2014 какво следва да се третира като „(повлияе) чувствително” и „значително въздействие” (моля да имате предвид, че понятието в английския текст е едно и също в двете разпоредби – “significant effect”, което е логично, доколкото пар. 4 пояснява пар. 1), т.е. каква промяна в цената на акциите ще се третира като съществена? Комисията ще издаде ли указания за някакъв праг (напр. промяна с повече от определен процент спрямо историческия ръст/спад за последната година)?

Понятията „(повлияе) чувствително” и „значително въздействие” са идентични и понятието „значително въздействие” е използвано за да определи именно каква е информацията, която ако бъде направена публично достояние би могла да повлияе чувствително върху цената на финансови инструменти, а именно съгласно пар. 4, чл. 7 от Регламент 596/2014 това е информация, която разумен инвеститор вероятно би използвал като част от мотивите за своите инвестиционни решения. А видно от съображение 14 от преамбюла на Регламент 596/2014 разумните

инвеститори основават инвестиционните си решения върху информацията, с която вече разполагат, т.е. предварително налична информация. Подобна оценка трябва да отчете очакваното въздействие на информацията в светлината на цялостната дейност на съответния емитент, на достоверността на източника на информация и на всякакви други пазарни променливи, които при дадените обстоятелства могат да засегнат финансовите инструменти, свързаните спот договори за стоки. „Значителното въздействие” за всяка акция може да бъде различно и в зависимост от конкретните факти и обстоятелства, поради което КФН не би могла да издаде указания.

48. По смисъла на чл. 9, пар. 5 от Регламент 596/2014 какво се разбира под „собствени знания”? Притежавана информация и/или академични и ноу-хау знания относно пазарните принципи и механизмите на действие на финансовите пазари?

Предвид съображение 31 от преамбюла на Регламент 596/2014 под „собствени знания ” следва да се разбира предприемането на действия въз основа на собствени планове и стратегии за търговия.

49. Как се доказва обстоятелството по чл. 17, пар. 4, б. „б“ от Регламент 596/2014, предвид че се касае за отрицателен факт? И в този смисъл върху емитента ли е доказателствената тежест?

Посочената разпоредба изисква извършване на преценка от страна на емитентът, в хода на която следва да отчете освен всички други обстоятелства и посочените в точка 5, подточка 2 от Насоки ESMA/2016/1478 от 20.10.2016 на ЕОЦКП ситуации, в които забавянето на оповестяването на вътрешна информация може да заблуди обществеността. Съгласно разпоредбата на чл. 4, пар. 1, б. „в” от Регламент 1055/2016 емитентът използва технически средства, с които се гарантира достъпът, четивността и съхраняването на траен носител, включително на доказателствата за първоначалното изпълнение на условията, посочени в член 17, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 596/2014, част от които е че забавянето на разкриването няма вероятност да подведе обществеността. Предвид гореизложеното в тежест на емитента е да изложи доказателства, че няма вероятност забавянето на разкриването на вътрешната информация да подведе обществеността. А в случай на установяване на нарушение и ангажиране на административнонаказателна отговорност, доказателствената тежест е за актосъставителя, съответно административнонаказващия орган.

50. Как следва да се „гарантира“ поверителността на вътрешната информация по смисъла на чл. 17, пар. 4, б. „в“ от Регламент 596/2014?

Предвид изискването на чл. 17, пар. 4, б. „в” от Регламент 596/2014 емитентът следва да е осигурил всички разумни средства, за да е сигурен, че достъп до забавената за разкриване вътрешна информация имат само лицата включени в съответния/и раздел/и на списъка по чл. 18 от Регламент 596/2014 и са налице бариери за достъпа на други лица.

51. Какво означава „незабавно“ по смисъла на чл. 17, пар. 4, б. а) от Регламент 596/2014?

Незабавно разкриване по смисъла на 17, пар. 4, б. „а” от Регламент 596/2014 представлява техническото време, което е необходимо, съгласно вътрешните процедури или правила в емитента, за да се оповести вътрешната информация по реда на чл. 17, пар. 1 от Регламент 596/2014.

52. Във връзка с регламентираното в чл. 19 от Регламент 596/2014 задължение за публично разкриване на сделки на лица, заемащи ръководни постове и тясно свързани с тях лица, когато се надхвърля праг от 5 000 евро в рамките на една календарна година:

52.1. В случай, че придобиването на нови акции, чиято стойност надхвърля прага, се осъществява в резултат на участие на лица, заемащи ръководни постове и/или тясно свързани с тях лица в публично предлагане, осъществено от емитента, съществува ли задължение за лицата, заемащи ръководни постове и/или тясно свързаните с тях лица да уведомят за придобиването на акции от увеличението на капитала на емитента, с които се надхвърля прага?

В чл. 10, пар. 2, б. „ж” от Регламент 522/2016 изрично е посочено, че уведомление се дължи при записване на увеличаване на капитала или емитиране на дългови инструменти.

52.2. В случай, че е налице такова задължение в горната хипотеза, кой е моментът на „сключване на сделката”, за да може лицата, заемащи ръководни постове и/или тясно свързаните с тях лица да изпълнят задължението си за оповестяване на сделката, надхвърляща прага в регламентирания срок от 3 дни от сключване на сделката?

Уведомление се дължи при самото записване. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 10, пар. 2, б. „е” от Регламент 522/2016 при придобиване, разпореждане или упражняване на права, включително опции за продажба и покупка и варанти също се дължи уведомление.

52.3. С оглед обстоятелството, че при увеличаване на капитала на публично дружество чрез публично предлагане увеличенията капитал е факт от вписването му в Търговския регистър към Агенция по вписванията, съществуват ли допълнителни задължения за лицата, заемащи ръководни постове и/или тясно свързаните с тях лица в периода от записване на акциите до фактическото вписване на увеличения капитал в ТР?

Не, задължението е при записването на акциите.

52.4. В случай, че ТР към АП откаже да впише увеличението на капитала в резултат на публичното предлагане какви действия следва да предприемат лицата, заемащи ръководни постове и/или тясно свързаните с тях лица във връзка с вече извършено уведомяване за придобиването на акции от увеличението на капитала на емитента, с които се надхвърля прага, при положение, че се приеме, че уведомлението се дължи в срок от 3 дни от записване на акциите?

Лицата, които изпълняват ръководни функции в емитент не следват да предприемат допълнителни действия и/или да изпращат допълнително уведомление в

случай на отказ от страна на Търговския регистър към Агенция по вписванията да впише увеличението на капитала на емитента.

53. За кредитни институции – банки, които действат като ИП, но не са публични дружества и не са емитенти:

53.1. Следва ли да поддържат списъци на лица с достъп до вътрешна информация, ако не става въпрос за публично дружество или емитент?

Задължението по чл. 18 от Регламент 596/2014 за изготвяне и актуализиране на списък на лицата с достъп до вътрешна информация, съгласно пар. 7 от същия се прилага по отношение на емитентите, които са поискали или одобрили допускане на техните финансови инструменти до търговия на регулиран пазар в държава членка или, в случай на инструмент, който се търгува само на МСТ или ОСТ — емитенти, които са одобрили търговия на техните финансови инструменти на МСТ или ОСТ или са поискали финансовите им инструменти да бъдат допуснати до търговия на МСТ в държава членка. Кредитни институция или инвестиционни посредници, които не са поискали или одобрили допускане на техните финансови инструменти до търговия на регулиран пазар в държава членка или, в случай на инструмент, който се търгува само на МСТ или ОСТ — не са одобрили търговия на техните финансови инструменти на МСТ или ОСТ или са поискали финансовите им инструменти да бъдат допуснати до търговия на МСТ в държава членка не следва да изготвят и актуализират списък по чл. 18 от Регламент 596/2014.

53.2. Следва ли да разкриват вътрешна информация и на кого, ако не става въпрос за публично дружество или емитент?

Задължението по чл. 17 от Регламент 596/2014 за публично разкриване на вътрешна информация, съгласно пар. 1 ал. 3 от същият се прилага по отношение на емитенти, които са поискали или одобрили допускане на техните финансови инструменти до търговия на регулиран пазар в държава членка или, при инструменти, които се търгуват само на МСТ или ОСТ — емитенти, които са одобрили търговия на техните финансови инструменти на МСТ или ОСТ или са поискали финансовите им инструменти да бъдат допуснати до търговия на МСТ в държава членка. Кредитни институция или инвестиционни посредници, които не са поискали или одобрили допускане на техните финансови инструменти до търговия на регулиран пазар в държава членка или, в случай на инструмент, който се търгува само на МСТ или ОСТ — не са одобрили търговия на техните финансови инструменти на МСТ или ОСТ или са поискали финансовите им инструменти да бъдат допуснати до търговия на МСТ в държава членка не следва да разкриват публично вътрешна информация по чл. 17 от Регламент 596/2014.

53.3. Следва ли да докладват пред КФН, ако не става въпрос за публично дружество или емитент?

Съгласно чл. 8 от ЗПМПЗФИ съобщение до КФН може да подава всяко лице, при съмнение за нарушение на закона, на Регламент 596/2014 и актовете по прилагането му. Съгласно чл. 16, пар. 3 от Регламент 596/2014 лицата, натоварени професионално с организирането или извършването сделки следва да съобщават на надзорния орган за подозрителни нареждания и сделки.